

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 6Ssk/148/2022
Identifikačné číslo spisu: 5020200482
Dátum vydania rozhodnutia: 31. mája 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Viola Takáčová
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:5020200482.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a členov senátu JUDr. Michala Matulníka, PhD. a JUDr. Martina Tisa, v právnej veci žalobcu: X. G., narodený XX. E. XXXX, bytom v X., K. Č.. XXXX/XX, právne zast.: JUDr. Mariánom Ďurinom, advokátom so sídlom v Bratislave, Sibírska č. 4, proti žalovanému: Ministerstvo obrany Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Kutuzovova č. 8, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného z 26. novembra 2020, Č.: SEUZ-301-3/2020-OdSP, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 10. augusta 2022, č.k. 27Sa/37/2020-93, t a k t o

r o z h o d o l :

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu z a m i e t a .

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

O d ť o v o d n e n i e

I.

1. Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) napadnutým rozsudkom z 10. augusta 2022, č.k. 27Sa/37/2020-93, postupom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol správnu žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 26. novembra 2020, Č.: SEUZ-301-3/2020-OdSP, ktorým tento podľa § 84 ods. 4 písm. b/ zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v rozhodnom znení (ďalej len „zákon č. 328/2002 Z. z.“) a § 59 ods. 1 a 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v rozhodnom znení (ďalej len „Správny poriadok“) odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia z 21. septembra 2020, č. VÚSZ-45304062152392-20/2020-OOČ, ktorým žalobcovi podľa § 28 ods. 4 zákona č. 328/2002 Z. z. nezvýšil náhradu za stratu na služobnom plate od 01. februára 2020.

2. Krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného preskúmal v intenciách § 1 ods. 2, § 4 ods. 2, § 20 ods. 1 písm. a/ bod tretí, § 21 ods. 1 veta prvá, § 28 ods. 1-5 zákona č. 328/2002 Z. z., § 47 a § 59 Správneho poriadku a v režime stanovenom Správnym súdnym poriadkom a dospel k záveru o nedôvodnosti podanej správnej žaloby.

3. Krajský súd po preskúmaní veci za podstatné považoval právne posúdenie veci - konkrétne výklad ustanovenia § 28 zákona č. 328/2002 Z. z. týkajúceho sa zmeny pomerov žalobcu, teda posúdenie otázky, či zmena systému odmeňovania profesionálnych vojakov podľa zákona č. 377/2019 Z. z. s účinnosťou od 01. februára 2020, t.j. v čase, kedy už bol žalobca prepustený zo služobného pomeru, má vplyv na zmenu pomerov poškodeného vo väzbe na zvýšenie náhrady za stratu na služobnom plate. Podľa názoru súdu prijatie zákona č. 377/2019 Z. z. s účinnosťou od 01. februára 2020, t.j. v čase po prepustení žalobcu zo služobného pomeru, ktorým došlo k zmene systému odmeňovania profesionálnych vojakov, nemožno považovať za zmenu pomerov žalobcu ako poškodeného, ktoré boli rozhodujúce na určenie výšky náhrady za stratu na služobnom plate. V súvislosti s prijatím zákona č. 377/2019 Z. z. poukázal na účel prijatia tohto zákona vyplývajúci z dôvodovej správy k tomuto zákonu, v ktorej bol vyjadrený popis nepriaznivého stavu v oblasti odmeňovania profesionálnych vojakov, ktorý môže vyústiť do stagnácie manažmentu vojenského personálu. Cieľom návrhu zákona je preto úprava systému odmeňovania spojená so zvýšením platových náležitostí profesionálnych vojakov, odrážajúcich náročnosť vojenského povolania v nadväznosti na vykonávanú funkciu, a vytvárajúcich predpoklady ich konkurencieschopnosti na trhu práce. Návrh zákona zachováva síce inštitút hodnotného platu, ale s tým, že bude dvojzložkový. Hodnotný plat bude pozostávať z hodnotnej tarify a funkčnej tarify. Podiel na hodnotnom plate bude tvoriť približne 1/3 hodnotná tarifa a 2/3 funkčná tarifa. Návrhom zákona sa zavádza inštitút zvyšovania hodnotného platu o 1 % za každý rok výkonu štátnej služby. Ďalej, funkčná tarifa, vo vzťahu k vykonávanej funkcii v jednotlivých vojenských hodnostiach, môže byť zvýšená až do výšky 50 %, pričom jedným z rozhodujúcich prvkov bude charakter vykonávanej funkcie. V zmysle dôvodovej správy úprava platových náležitostí profesionálnych vojakov v rámci transformácie systému odmeňovania vytvára reálne predpoklady smerujúce k postupnej eliminácii a zastaveniu poklesu záujmu o vojenské povolanie, k zvýšeniu atraktivity a konkurencieschopnosti vojenského povolania na trhu práce, k stabilizácii skúsených, vzdelaných, vycvičených a jazykovo pripravených profesionálnych vojakov.

4. Krajský súd ďalej aj s odkazom na dôvodovú správu k zákonu č. 80/2013 Z. z., ktorým sa mení zákon č. 328/2002 Z. z. s účinnosťou od 01. mája 2013, ktorá v bode 27. týkajúceho sa ustanovenia § 28 poukázal na precizovanie platného znenia jeho rozšírením, a to upresnením skutočností, ktoré majú význam v procese odškodnenia, právne sa vymedzili skutočností, ktoré sa považovali za zmenu pomerov na strane poškodeného policajta alebo profesionálneho vojaka, a boli v procese odškodňovania formou náhrady za stratu na služobnom plate relevantné. Zároveň poukázal aj na to, že § 21 ods. 1 veta prvá a § 28 ods. 4, na ktoré odkazuje § 28 ods. 5 zákona č. 328/2002 Z. z. pracuje s pojmom „profesionálny vojak“, oproti čomu § 28 ods. 1 a 2 tohto zákona používa pojem „poškodený“, teda samotná právna úprava dávky úrazového zabezpečenia reaguje a odlišuje situácie týkajúce sa aktívneho profesionálneho vojaka a bývalého profesionálneho vojaka. V tejto súvislosti súd zvýraznil aj samotný účel náhrady za stratu na služobnom plate, ktorým je dorovnanie rozdielu medzi služobným platom policajta alebo profesionálneho vojaka, príjmom zo zárobkovej činnosti, výsluhovým príspevkom výsluhovým dôchodkom, invalidným výsluhovým dôchodkom a predčasným starobným dôchodkom podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení a priemerným služobným platom policajta alebo profesionálneho vojaka, ktorý dosahoval pred skončením služobného pomeru.

5. Vyjadril nesúhlas s právnym názorom žalobcu, že zmena v systéme odmeňovania profesionálnych vojakov, t.j. zvýšenie hodnotných platov s účinnosťou od 01. februára 2020 sa rieši podľa § 28 ods. 1 zákona 328/2002 Z. z. ako zmena pomerov poškodeného v spojení s § 28 ods. 5 tohto zákona, teda, že žalobcovi v postavení poškodeného má byť priznaná náhrada za stratu na služobnom plate určená zo služobného platu, ktorý by mu v podstate patril v zmysle právnej úpravy účinnej od 01. februára 2020, t.j. v čase, keď službu profesionálneho vojaka už nevykonával. Právna úprava v § 21 ods. 1 veta prvá zákona č. 328/2002 Z. z. jasne a zrozumiteľne určuje, že ide o dorovnanie rozdielu medzi príjmom po

skončení služobného pomeru a priemerným služobným platom, ktorý dosiahol pred skončením služobného pomeru. Podľa názoru súdu k podstatnej zmene pomerov u žalobcu by došlo len vtedy, ak by táto zmena priamo súvisela s osobou poškodeného, že vznikla z dôvodu na strane žalobcu, respektíve bola zapríčinená priamo žalobcom. Ak žalobca k 15. novembru 2016 bol prepustený zo služobného pomeru, potom nie je na neho možné vzťahovať zmenu v systéme odmeňovania - zmeny v hodnotnej a funkčnej tarife vojakov podľa úpravy v zákone č. 377/2019 Z. z. Názor žalobcu, že pri výške náhrady za stratu na služobnom plate treba prihliadať na akúkoľvek zmenu vo výške vyplácaného hodnotného platu vyhodnotil ako nesprávny a opakovane poukázal na obsah dôvodovej správy k bodu 27 k § 28 zákona č. 80/2013 Z. z., ktorý vymedzuje skutočnosť, že na výšku náhrady nemá vplyv zmena výšky služobného platu, ku ktorej došlo, napríklad v dôsledku zmeny v platovom zaradení vo väzbe na účel prijatého zákona č. 377/2019 Z. z.

6. Vzhľadom na uvedené, krajský súd dôvodiac zákonnosťou napadnutého rozhodnutia správnu žalobu ako nedôvodnú podľa § 190 SSP zamietol.

7. O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 167 ods. 1 SSP (a contrario) a v konaní neúspešnému žalobcovi náhradu trovy konania nepriznal.

II.

8. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť.

9. Namietal, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP).

10. V úvode kasačnej sťažnosti namietal porušenie § 3 ods. 2 Správneho poriadku, podľa ktorého správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu. Poukázal tiež na povinnosť správneho orgánu dodržiavať zásadu materiálnej pravdy a s tým súvisiace ustanovenie § 32 Správneho poriadku, podľa ktorého správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie.

11. Mal za to, že podľa § 28 ods. 5 zákona č. 328/2002 Z. z. sa zvýšenie náhrady za stratu na služobnom plate podľa ods. 4 určuje zo služobného platu, z ktorého sa náhrada priznala. Podľa § 157 ods. 1 zákona č. 281/2015 Z. z. o štátnej službe profesionálnych vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v rozhodnom znení (ďalej len „zákon č. 281/2015 Z. z.“) profesionálnemu vojakovi patrí hodnotný plat, ktorý tvorí hodnotná tarifa a funkčná tarifa; hodnotné platy profesionálnych vojakov sú uvedené v prílohe č. 3. Hodnotný plat žalobcu z poslednej dosiahnutej hodnoty podľa ustanovenia § 157 ods. 1 zákona 281/2015 Z. z. sa vynásobí počtom rokov, ktoré žalobca odslúžil v aktívnej službe profesionálneho vojaka podľa § 157a ods. 1 a 2, plus funkčná tarifa podľa § 157 ods. 2 a ods. 7 a vynásobená % podľa podmienok uvedených vo Vestníku Ministerstva obrany Slovenskej republiky, čiastka 2, služobného predpisu Hlavného služobného úradu č. 1/2020 o určení funkcií a percentuálnom zvýšení funkčnej tarify, podľa poslednej vykonávanej funkcie, mínus odvody. Z tohto výpočtu sa mal stanoviť žalobcovi čistý plat, ktorý by poberal - keby nedošlo k fatálnemu pracovnému úrazu a následnej invalidite. Následne by sa od neho odčítal prvotný priznaný priemerný čistý príjem z rozhodnutia vydaného prvostupňovým správnym orgánom číslo VÚSZ-4530406215239-5/2017-OOČ, z ktorého by následne vyšla výška sumy, o akú malo dôjsť k zvýšeniu náhrady za stratu na služobnom plate profesionálnych vojakov. Preto žalovaný ako aj prvostupňový správny orgán nepostupovali správne, ak žalobcovi nezvýšili náhradu za stratu na služobnom plate od 01. februára 2020 v zmysle zákona č. 377/2019 Z. z. s účinnosťou od 01. februára 2020, ktorou došlo k zmene zákona č. 281/2015 Z. z., čím došlo k nerovnakému zaobchádzaniu žalobcu voči ostatným vojakom. Žalobca poukázal na ustanovenie § 28 ods. 4 zákona č. 328/2002 Z. z., ktoré by malo mať priamu reflexiu na jeho osobu. Zotrvával tiež na tom, že reálne došlo k zvýšeniu platov profesionálnych

vojakov rovnako ako takmer každý rok pri valorizácii plátov profesionálnych vojakov, ktorá sa realizuje podľa príslušných zákonov o štátnom rozpočte, pri ktorých dochádza ku zvýšeniu náhrady za stratu na služobnom pláte podľa § 28 ods. 2 zákona č. 328/2002 a neuvádza sa o zmenách pomerov poškodeného. Táto skutočnosť zvyšuje náhradu za stratu na služobnom pláte takmer každý rok, pokiaľ v ňom bola vykonaná valorizácia plátov profesionálnych vojakov. Náhrada za stratu na služobnom pláte sa musí od 01. februára 2020 výrazne zvýšiť v priemere o 20 % rovnako ako profesionálnym vojakom, pretože by inak dochádzalo k diskriminácii, nerovnakému zaobchádzaniu a segregácii osoby žalobcu voči ostatným vojakom. Dodal, že žalobca 15. novembra 2016 bol zo zdravotných dôvodov (trvalej invalidity) prepustený zo služobného pomeru, a mala by sa na jeho osobu vzťahovať zmena v systéme odmeňovania - zmena v hodnotnej a funkčnej tarife vojakov podľa úpravy uvedenej v zákone č. 377/2019 Z. z. Keďže utrpel úraz pri výkone služobnej činnosti, pri výške náhrady za stratu na služobnom pláte treba prihliadať na akúkoľvek zmenu vo výške vyplácaného hodnotného plátu.

12. Navrhol, aby Najvyšší správny súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu zmenil tak, že zruší napadnuté rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým správnym rozhodnutím a vec vráti na ďalšie konanie.

III.

13. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti žalobcu vyjadril podaním z 18. októbra 2022.

14. V plnom rozsahu sa stotožnil so závermi, ku ktorým dospel krajský súd, správnou žalobou napadnuté rozhodnutie v spojení s prvostupňovým správnym rozhodnutím považoval za vecne správne vychádzajúce zo správneho právneho posúdenia veci. K žalobcom uplatnenému dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP (nesprávne právne posúdenie) uviedol, že žalobca absolútne žiadnym spôsobom tento dôvod vo vzťahu k žiadnemu z predostretých sťažnostných bodov nevymedzil v súlade s § 440 ods. 2 SSP, a teda neuviedol právne posúdenie veci správnym súdom, ktoré pokladá za nesprávne, a následne neuviedol, v čom by mala nesprávnosť právneho posúdenia veci správnym súdom spočívať. Pokiaľ v kasačnej sťažnosti nie sú uvedené konkrétne okolnosti svedčiace o tom, že rozhodnutie súdu spočíva v nesprávnom právnom posúdení tak, ako je tomu aj v tomto prípade, samotné žalobcom uvedené ustanovenie § 440 ods. 1 písm. g/ SSP nemožno považovať za dostatočné naplnenie dôvodov, pre ktoré kasačnú sťažnosť podal, lebo v tomto prípade kasačnou sťažnosťou napadnutý rozsudok správneho súdu nemožno preskúmať z hľadiska jeho opodstatnenosti.

15. Navrhol, aby Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

IV.

16. Vyjadrenie žalovaného bolo doručené žalobcovi dňa 22. novembra 2022 na vedomie.

V.

17. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“) ako súd kasačný (§ 11 písm. h/ SSP) preskúmal kasačnú sťažnosť postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a po jej preskúmaní dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná a je potrebné ju zamietnuť.

18. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

19. Podľa § 2 ods. 2 SSP, každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

20. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

21. Podľa § 6 ods. 2 písm. c/ SSP, správne súdy rozhodujú v konaniach o správnych žalobách v sociálnych veciach.

22. Podľa § 199 ods. 1 písm. g/ SSP, sociálnymi vecami sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie Ministerstva obrany Slovenskej republiky, ministra obrany Slovenskej republiky a nadriadeného určeného podľa osobitného predpisu.

23. Podľa § 199 ods. 1 písm. h/ SSP, sociálnymi vecami sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie príslušného útvaru sociálneho zabezpečenia.

24. Predmetom kasačného konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd zamietol správnu žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 26. novembra 2020, Č.: SELUZ-301-3/2020-OdSP, ktorým tento podľa § 84 ods. 4 písm. b/ zákona č. 328/2002 Z. z. a § 59 ods. 1 a 2 Správneho poriadku odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia z 21. septembra 2020, č. VÚSZ-45304062152392-20/2020-OOČ, ktorým žalobcovi podľa § 28 ods. 4 zákona č. 328/2002 Z. z. nezvýšil náhradu za stratu na služobnom plate od 01. februára 2020.

25. Zákon č. 328/2002 Z. z. upravuje sociálne zabezpečenie policajtov a profesionálnych vojakov, ktoré tvorí úrazové zabezpečenie (§ 1 ods. 1 písm. b/).

26. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 328/2002 Z. z., dávky úrazového zabezpečenia poskytované policajtovi a profesionálnemu vojakovi sa odvodzujú od sumy služobného platu, ktorý policajt a profesionálny vojak dosiahli v ustanovenom období pred vznikom nároku na dávku, ak v § 20 až 24 nie je ustanovené inak.

27. Podľa § 20 ods. 1 písm. a/ bod tretí zákona č. 328/2002 Z. z., policajtovi alebo profesionálnemu vojakovi, ktorý utrpel služobný úraz podľa § 29 ods. 1 až 3 alebo u ktorého bola zistená choroba z povolania podľa § 29 ods. 4, sa poskytuje v rozsahu, v akom služobný úrad alebo služobný orgán za škodu zodpovedá, náhrada za stratu na služobnom plate, ak bol uznaný za invalidného v dôsledku služobného úrazu alebo choroby z povolania a po skončení služobného pomeru jeho príjem zo zárobkovej činnosti vrátane výsluhového príspevku, výsluhového dôchodku, invalidného výsluhového dôchodku alebo predčasného starobného dôchodku podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení je nižší ako služobný plat, ktorý dosahoval pred skončením služobného pomeru.

28. Podľa § 21 ods. 1 veta prvá zákona č. 328/2002 Z. z., náhrada za stratu na služobnom plate policajta alebo profesionálneho vojaka pri uznaní invalidity patrí v takej výške, aby sa spolu so služobným platom policajta alebo profesionálneho vojaka, príjmom zo zárobkovej činnosti, výsluhovým príspevkom, výsluhovým dôchodkom, invalidným výsluhovým dôchodkom a predčasným starobným dôchodkom podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení rovnala priemernému služobnému platu policajta alebo profesionálneho vojaka dosiahnutému v období troch kalendárnych mesiacov pred skončením služobného pomeru, zníženému o sumu zodpovedajúcu úhrnu poistného na verejné zdravotné poistenie, nemocenské zabezpečenie, výsluhové zabezpečenie a preddavku na daň z príjmu zo závislej činnosti.

29. Podľa § 28 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z. z., ak sa zmenia pomery poškodeného, ktoré boli rozhodujúce na určenie výšky náhrady škody, nadriadený uvedený v § 81 ods. 1 písm. a/ a Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia podľa § 81 ods. 1 písm. b/ rozhodnú o priznaní, zvýšení, znížení, zastavení výplaty alebo o odňatí dávky úrazového zabezpečenia.

30. Podľa § 28 ods. 2 zákona č. 328/2002 Z. z., zmenou pomerov poškodeného sa rozumie
a/ zmena výšky vyplácaného invalidného výsluhového dôchodku z dôvodu zmeny miery schopnosti vykonávať civilné zamestnanie,
b/ zvýšenie invalidného výsluhového dôchodku s výnimkou zvýšenia invalidného výsluhového dôchodku priznaného do 30. júna 2002,
c/ zvýšenie výsluhového dôchodku,
d/ zmena výšky príjmu zo zárobkovej činnosti po skončení služobného pomeru,
e/ priznanie predčasného starobného dôchodku podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení.

31. Podľa § 28 ods. 3 zákona č. 328/2002 Z. z., príjmom zo zárobkovej činnosti sa na účely výpočtu náhrady za stratu na služobnom plate rozumie príjem zo závislej činnosti, 30a) príjem z podnikania z inej samostatnej zárobkovej činnosti, z prenájmu a z použitia diela a umeleckého výkonu 30b) a príjem z kapitálového majetku 30c) tvoriaci základ dane z príjmov fyzickej osoby podľa osobitného predpisu. 30d)

32. Podľa § 28 ods. 4 zákona č. 328/2002 Z. z., náhrada za stratu na služobnom plate policajta a profesionálneho vojaka, ktorá patrí policajtovi a profesionálnemu vojakovi sa zvyšuje v rovnakom termíne a rovnakým spôsobom, ako sa zvyšujú ich funkčné platy, stupnica platových taríf a hodnotné platy v kalendárnom roku.

33. Podľa § 28 ods. 5 zákona č. 328/2002 Z. z., zvýšenie náhrady za stratu na služobnom plate podľa odseku 4 sa určuje zo služobného platu, z ktorého sa náhrada priznala.

34. Podľa § 5 ods. 2 zákona č. 468/2019 Z. z., hodnotné platy profesionálnych vojakov⁸⁾ sa v roku 2020 zvýšia o 10 % od 1. januára 2020. Ak osobitný predpis⁹⁾ (odkaz na § 157 ods. 1 zákona č. 281/2015 Z. z. v znení zákona č. 377/2019 Z. z.; pozn. súdu) ustanoví nové hodnotné platy profesionálnych vojakov, tieto nové hodnotné platy sa v roku 2020 zvýšia o 0 %.

35. Najvyšší správny súd mal z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou tvoril pripojený administratívny spis žalovaného preukázané, že
- žalobca dňa 30. júna 2015 (profesionálny vojak s vojenskou hodnosťou slobodník) utrpel služobný úraz,
- na základe personálneho rozkazu riaditeľa Personálneho úradu Ozbrojených síl Slovenskej republiky z 10. novembra 2016, číslo 8922 bol žalobca prepustený zo služobného pomeru [dôvod prepustenia žalobcu spočíval v tom, že žalobca v dôsledku služobného úrazu sa stal trvalo nespôsobilým vykonávať štátnu službu; služobný pomer skončil ku dňu 15. novembra 2016],
- Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia rozhodnutím z 11. januára 2017, číslo VÚSZ-65304041389003/9 priznal žalobcovi od 16. novembra 2016 invalidný výsluhový dôchodok v sume 266,48 eur mesačne,
- následne podaním z 25. januára 2017 žalobca požiadal o dávku úrazového zabezpečenia - náhrady za stratu na služobnom plate podľa § 20 ods. 1 písm. a/ bod tretí zákona č. 328/2002 Z. z.,
- Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia:
- rozhodnutím z 01. marca 2017 (okrem iného) priznal žalobcovi náhradu za stratu na služobnom plate od 16. novembra 2016 vo výške 441,51 eur mesačne a od 01. januára 2017 zvýšenú na sumu 469,83 eur mesačne, t.j. o 4 % v súlade s § 5 ods. 5,6 zákona č. 357/2016 Z. z. o štátnom rozpočte na rok 2017 a článku II bod tretí kolektívnej zmluvy vyššieho stupňa,
- rozhodnutím z 27. júla 2017 znížil žalobcovi náhradu za stratu na služobnom plate od 01. júla 2017 na sumu 462,73 eur mesačne z dôvodu zvýšenia invalidného výsluhového dôchodku,
- rozhodnutím z 05. februára 2018 zvýšil žalobcovi náhradu za stratu na služobnom plate na sumu 496,72 eur mesačne od 01. januára 2018, t.j. o 4,8 % v súlade s § 5 ods. 5,6 zákona č. 333/2017 Z. z. o štátnom rozpočte na rok 2018 a článku II bod tretí kolektívnej zmluvy vyššieho stupňa,
- rozhodnutím z 27. júla 2018 znížil žalobcovi náhradu za stratu na služobnom plate od 01. júla 2018 na sumu 481,72 eur mesačne z dôvodu zvýšenia invalidného výsluhového dôchodku,

- rozhodnutím z 01. februára 2019 zvýšil žalobcovi náhradu za stratu na služobnom plate na sumu 552,52 eur mesačne od 01. januára 2019, t.j. o 10 % v súlade s § 5 ods. 6 zákona č. 370/2018 Z. z. o štátnom rozpočte na rok 2019,
- rozhodnutím z 01. augusta 2019 znížil žalobcovi náhradu za stratu na služobnom plate od 01. júla 2019 na sumu 543,52 eur mesačne z dôvodu zvýšenia invalidného výsluhového dôchodku,
- rozhodnutím zo 17. decembra 2019 zvýšil žalobcovi výplatu invalidného výsluhového dôchodku od 20. novembra 2019 na sumu 456,44 eur z dôvodu navýšenia miery schopnosti vykonávať primerané civilné zamestnanie z pôvodných 25 % na 40 %,
- rozhodnutím z 03. februára 2020 znížil žalobcovi náhradu za stratu na služobnom plate od 20. novembra 2020 na sumu 384,66 eur mesačne z dôvodu zvýšenia invalidného výsluhového dôchodku a súčasne od 01. januára 2020 zvýšil žalobcovi náhradu za stratu na služobnom plate na sumu 455,46 eur mesačne od 01. januára 2020, t.j. o 10 % v súlade s § 5 ods. 2 zákona č. 468/2019 Z. z.,
- rozhodnutím zo 07. augusta 2020 znížil žalobcovi náhradu za stratu na služobnom plate od 01. júla 2020 na sumu 446,46 eur mesačne z dôvodu zvýšenia invalidného výsluhového dôchodku.

36. Rovnako z obsahu administratívneho spisu žalovaného mal najvyšší správny súd preukázané, že - žalobca podaním doručeným prvostupňovému správne orgánu dňa 19. augusta 2020 požiadal o cit.: „ (...) úpravu sumy náhrady za stratu na služobnom plate“ [predmetnú žiadosť žalobca odôvodnil s odkazom na novelu zákona č. 281/2015 Z. z., ktorou došlo k zmene stupnice platových taríf, hodnotných platov a funkčných platov], - nadväzne na to prvostupňový správny orgán listom z 24. augusta 2020 poučil žalobcu o aplikovaní na danú vec relevantnej právnej úpravy a zároveň dal žalobcovi možnosť v súlade s § 33 ods. 2 Správneho poriadku vyjadriť sa k podkladom pre rozhodnutie, k spôsobu ich zistenia, prípadne navrhnúť doplnenie dôkazov; rovnako žalobcu poučil o práve nazrieť do spisového materiálu s možnosťou vyhotovenia výpisov, odpisov a kópií,

- žalobca dňa 03. septembra 2020 ako reakcia na list prvostupňového správneho orgánu z 24. augusta 2020 doložil do konania služobný predpis číslo 1/2020 o určení funkcií a percentuálnom zvýšení funkčnej tarify, ktorý nadobudol účinnosť dňa 01. februára 2020,
- prvostupňový správny orgán rozhodnutím z 21. septembra 2020 žalobcovi podľa § 28 ods. 4 zákona č. 328/2002 Z. z. nezvýšil náhradu za stratu na služobnom plate od 01. februára 2020,
- na odvolanie žalobcu žalovaný rozhodnutím z 26. novembra 2020 odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia z 21. septembra 2020.

37. Najvyšší správny súd po vyhodnotení námietok uvedených v kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa v zásade odchýlil od argumentov a relevantných právnych záverov uvádzaných krajským súdom vo veci samej, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku.

38. Najvyšší správny súd v prvom rade poukazuje na to, že žalobca utrpel služobný úraz, v dôsledku ktorého stratil predpoklady na výkon štátnej služby, ktorej skutočnosti zodpovedal následne vydaný personálny rozkaz z 10. novembra 2016 pod číslom 8922 o jeho prepustení zo služobného pomeru profesionálneho vojaka. Následne žalobcovi bol rozhodnutím Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia z 11. januára 2017, číslo VÚSZ-65304041389003/9 priznaný od 16. novembra 2016 invalidný výsluhový dôchodok v sume 266,48 eur mesačne. Za týchto nesporných skutočností žalobca požiadal o priznanie dávky úrazového zabezpečenia, konkrétne náhrady za stratu na služobnom plate, ktorej bolo zo strany Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia vyhovieť, keďže žalobca, tak ako predpokladá § 20 ods. 1 písm. a/ bod tretí zákona č. 328/2002 Z. z. bol uznaný za invalidného v dôsledku služobného úrazu a po skončení služobného pomeru jeho príjem plynúci výlučne z invalidného výsluhového dôchodku bol nižší ako služobný plat, ktorý žalobca dosahoval pred skončením služobného pomeru, t.j. k 15. novembru 2016. Následne v priebehu nasledujúcich rokov sa suma príslušnej dávky úrazového zabezpečenia - náhrady za stratu na služobnom plate menila v závislosti od dvoch podstatných faktorov, jednak od valorizácie invalidného výsluhového dôchodku vždy s účinnosťou od 01. júla toho ktorého roku (pre účely tohto konania - 01. júl 2017, 01. júl 2018,

01. júl 2019) a jednak od valorizácie hodnostných platov profesionálnych vojakov na základe jednotlivých zákonov o štátnom rozpočte s účinnosťou od 01. januára toho ktorého roku (pre účely tohto konania - 01. január 2017, 01. január 2018, 01. január 2019, 01. január 2020). Konkrétne sa žalobcovi hodnostný plat v roku 2017 podľa § 5 ods. 5,6 zákona č. 357/2016 Z. z. o štátnom rozpočte na rok 2017 zvýšil podľa kolektívnej zmluvy vyššieho stupňa o 4 %, podľa § 5 ods. 5,6 zákona č. 333/2017 Z. z. o štátnom rozpočte na rok 2018 v spojení s kolektívnou zmluvou vyššieho stupňa o 4,8 %, podľa § 5 ods. 6 zákona č. 370/2018 Z. z. o štátnom rozpočte na rok 2019 o 10 % a podľa § 5 ods. 2 zákona č. 468/2019 Z. z. v roku 2020 o 10 %.

39. Žalobca podaním doručeným prvostupňovému správneému orgánu dňa 19. augusta 2020 požiadal o cit.: „ (...) úpravu sumy náhrady za stratu na služobnom plate“ s odkazom na novelu zákona č. 281/2015 Z. z., ktorou došlo k zmene stupnice platových taríf, hodnostných platov a funkčných platov. Konkrétne sa jednalo o zákon č. 377/2019 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 281/2015 Z. z. o štátnej službe profesionálnych vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia niektoré zákony, ktorý nadobudol účinnosť dňom 01. februára 2020. V tomto smere a v kontexte na podstatu právneho inštitútu náhrady za stratu na služobnom plate je nevyhnutné striktné vychádzať z dikcie § 21 ods. 1 veta prvá zákona č. 328/2002 Z. z., podľa ktorej náhrada za stratu na služobnom plate policajta alebo profesionálneho vojaka pri uznaní invalidity patrí v takej výške, aby sa spolu so služobným platom policajta alebo profesionálneho vojaka, príjmom zo zárobkovej činnosti, výsluhovým príspevkom, výsluhovým dôchodkom, invalidným výsluhovým dôchodkom a predčasným starobným dôchodkom podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení rovnala priemernému služobnému platu policajta alebo profesionálneho vojaka dosiahnutému v období troch kalendárnych mesiacov pred skončením služobného pomeru, zníženému o sumu zodpovedajúcu úhrnu poistného na verejné zdravotné poistenie, nemocenské zabezpečenie, výsluhové zabezpečenie a preddavku na daň z príjmu zo závislej činnosti. V predmetnej veci nebolo sporným, že rozhodujúce obdobie na účely výpočtu priemerného služobného platu na účely náhrady za stratu na služobnom plate predstavovalo obdobie od 16. augusta 2016 do 15. novembra 2016, za ktorý žalobcovi patrila priemerný čistý príjem (t.j. znížený o sumu zodpovedajúcu úhrnu poistného na verejné zdravotné poistenie, nemocenské zabezpečenie, výsluhové zabezpečenie a preddavku na daň z príjmu zo závislej činnosti) v sume 707,99 eur. Takto stanovená suma priemerného služobného platu žalobcu sa následne stala východiskovou sumou na účely valorizácií náhrady za stratu na služobnom plate za ďalšie obdobia čo do budúcnosti, t.j. za roky 2017, 2018, 2019 a 2020. Na predmetné ustanovenie § 21 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z. z. nadväzuje ustanovenie § 28 ods. 4 a 5 zákona č. 328/2002 Z. z., v zmysle ktorého sa zvýšenie náhrady za stratu na služobnom plate určuje zo služobného platu, z ktorého sa náhrada priznáva, t.j. v tomto prípade zo sumy 707,99 eur, pričom náhrada za stratu na služobnom plate profesionálneho vojaka, ktorá patrí profesionálnemu vojakovi sa zvyšuje v rovnakom termíne a rovnakým spôsobom, ako sa zvyšujú ich funkčné platy, stupnica platových taríf a hodnostné platy v kalendárnom roku, t.j. vždy k 01. januáru toho ktorého roku. V tomto smere najvyšší správny súd ďalej poukazuje na § 157 ods. 5 zákona č. 281/2015 Z. z., podľa ktorého termín účinnosti a percentuálne zvýšenie alebo iný spôsob zvýšenia hodnostných platov na príslušný rok ustanoví zákon o štátnom rozpočte.

40. Najvyšší správny súd zastáva názor, že neskoršia zmena prijatá zákonom č. 377/2019 Z. z. nemôže mať vplyv na žalobcu a ním uplatňované nároky, nakoľko jednak žalobca v čase nadobudnutia účinnosti menovaného zákona č. 377/2019 Z. z., t.j. k 01. februáru 2020 už nebol v služobnom pomere profesionálneho vojaka a jednak s poukazom na znenie § 21 ods. 1 veta prvá v spojení s § 28 ods. 5 zákona č. 328/2002 Z. z. sa zvýšenie náhrady za stratu na služobnom plate určuje zo služobného platu, z ktorého sa náhrada reálne priznáva a nie z teoretického, respektíve fiktívneho určenia služobného platu podľa zákona č. 377/2019 Z. z. To potvrdzuje aj dôvodová správa k zákonu č. 80/2013 Z. z., ktorý ako prvý novelizoval ustanovenie § 28 zákona č. 328/2002 Z. z. do dnešnej podoby, a z ktorej vyplýval podstatný fakt, že následná zmena služobného platu, z ktorého sa náhrada priznáva, napríklad z dôvodu zaradenia funkcie do inej platovej triedy, je z hľadiska už priznanej náhrady straty na služobnom plate právne irelevantná.

41. Možno tiež na tomto mieste poukázať na cieľ návrhu zákona č. 377/2019 Z. z., ktorý v zmysle príslušnej dôvodovej správy spočíva v úprave systému odmeňovania spojenej so zvýšením platových náležitostí profesionálnych vojakov, odrážajúcich náročnosť vojenského povolania v nadväznosti na vykonávanú funkciu, a vytvárajúcich predpoklady ich konkurencieschopnosti na trhu práce. Návrh zákona zachováva síce inštitút hodnostného platu, ale s tým, že bude dvojzložkový. Hodnostný plat bude pozostávať z hodnostnej tarify a funkčnej tarify. Podiel na hodnostnom plate bude tvoriť približne 1/3 hodnostná tarifa a 2/3 funkčná tarifa. Úprava platových náležitostí profesionálnych vojakov v rámci transformácie systému odmeňovania vytvára reálne predpoklady smerujúce k postupnej eliminácii a zastaveniu poklesu záujmu o vojenské povolanie, k zvýšeniu atraktivity a konkurencieschopnosti vojenského povolania na trhu práce, k stabilizácii skúsených, vzdelaných, vycvičených a jazykovo pripravených profesionálnych vojakov. Už len s ohľadom na takto nastavené ciele predmetnej novely a v nej obsiahnuté prvky kladúce primárny dôraz na stabilizáciu stavu profesionálnych vojakov, možno dospieť k záveru, že na žalobcu, ktorý už v čase nadobudnutia účinnosti zákona č. 377/2019 Z. z. nebol v služobnom pomere profesionálneho vojaka, vzťahovať menovaný zákon nemožno.

42. K žalobcom namietanej diskriminácií najvyšší správny súd uvádza, že Ústavný súd Slovenskej republiky sa otázkou rovnosti v právach [čo znamená jednak vylúčenie svojvôle pri odlišovaní subjektov a práv a jednak zákaz diskriminácie ako imanentnej súčasť právneho štátu (článok 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky)] zaoberal už v celom rade svojich predchádzajúcich rozhodnutí (m. m. PL. ÚS 3/04, PL. ÚS 1/2012). Stotožnil sa v nich s chápaním rovnosti, ako ju vyjadril Ústavný súd ČSFR vo svojom náleze z 08. októbra 1992, sp. zn. PL. ÚS 22/92 (publikovanom pod č. 11 Zbierky uznesení a nálezov Ústavného súdu ČSFR). Ústavný súd ČSFR v ňom poňal rovnosť ako kategóriu relatívnu, ktorá vyžaduje odstránenie neodôvodnených rozdielov. Zásadu rovnosti v právach je potrebné chápať tak, že právne rozlišovanie v prístupe k určitým právam nesmie byť prejavom ľubovôle; nevyplýva z nej však záver, že by každému muselo byť priznané akékoľvek právo. Princíp rovnosti preto treba interpretovať z dvojakého pohľadu. Prvý je daný požiadavkou vylúčenia ľubovôle v postupe zákonodarcu pri odlišovaní skupín subjektov, a nie práv, druhý potom požiadavkou ústavnoprávnej akceptovateľnosti hľadísk odlišovania, t.j. neprípustnosti dotknutia niektorého zo základných práv a slobôd odlišovaním subjektov a práv zo strany zákonodarcu. Z pohľadu rovnosti síce nevyplýva požiadavka všeobecnej rovnosti každého s každým, vyplýva z nej však požiadavka, aby právo bezdôvodne nezvýhodňovalo ani neznevýhodňovalo jedných pred druhými. Ústavný poriadok teda pripúšťa aj zákonom založenú nerovnosť, pokiaľ sú na to ústavne akceptovateľné dôvody. Všeobecným pravidlom o rovnosti je ustanovenie článku 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého cit.: „Základné práva a slobody sa zaručujú na území Slovenskej republiky všetkým bez ohľadu na pohlavie, rasu, farbu pleti, jazyk, vieru a náboženstvo, politické, či iné zmýšľanie, národný alebo sociálny pôvod, príslušnosť k národnosti alebo etnickej skupine, majetok, rod alebo iné postavenie. Nikoho nemožno z týchto dôvodov poškodzovať, zvýhodňovať alebo znevýhodňovať.“ Uvedené ustanovenie vo svojej podstate predstavuje rovnosť všetkých ľudí pred zákonom s tým, že všetky štátne orgány zabezpečujúce výkon štátnej moci musia k jednotlivcom, ich právam a slobodám plynúcim z ústavy pristupovať z hľadiska ich uskutočňovania a ochrany rovnako, bez ohľadu na okolnosti predpokladané ústavou (pohlavie, rasa, farba pleti, jazyk a pod.). V tomto zmysle nemožno nikoho pre tieto okolnosti (dôvody) poškodzovať, zvýhodňovať alebo znevýhodňovať na právach a slobodách, ktoré mu ústava priznáva. Štát síce môže formou zákona v záujme zabezpečovania svojich funkcií poskytnúť určitej skupine ľudí viac výhod (oprávnení) ako inej, avšak nemôže tak urobiť ľubovoľne, musí rešpektovať obsah ústavy, jej zmysel, ako aj princípy demokratickej spoločnosti a zároveň prvok odlišnosti musí uplatniť vo vzťahu k všetkým prípadom / subjektom, ktoré splňajú ustanovené podmienky.

43. Zákaz diskriminácie má v sebe už z povahy veci zakomponovaný určitý aspekt porovnávania a v najvšeobecnejšej rovine ho možno vymedziť ako zákaz neospravedliverného rozličného zaobchádzania na základe určitého kritéria, ktoré nesmie byť na ujmu. Ak by absentoval diskriminačný dôvod, nemožno hovoriť o porušení zákazu diskriminácie. Najvyšší správny súd dospel k záveru, že v tomto prípade právna úprava inštitútu náhrady za stratu na služobnom plate podľa zákona č. 328/2002 Z. z. jasne stanovuje pravidlá a podmienky, za splnenia ktorých možno konkrétnej

osobe priznať náhradu za stratu na služobnom plate (§ 20 ods. 1 písm. a/ zákona). Rovnako jasne stanovuje, z akého základu sa konkrétna náhrada za stratu na zárobku vypočítava (§ 21 ods. 1 veta prvá zákona) a tiež ustanovuje, že takto vypočítaná náhrada za stratu na zárobku sa zvyšuje zo služobného platu, z ktorého sa náhrada priznala v rovnakom termíne a rovnakým spôsobom, ako sa zvyšujú funkčné platy profesionálnych vojakov, stupnica platových taríf a hodnotné platy v kalendárnom roku, t.j. každoročne k 01. januáru toho ktorého roku (§ 28 ods. 4,5 zákona v spojení s § 157 ods. 5 zákona č. 281/2015 Z. z.). Príslušná právna úprava v ponímaní § 21 ods. 1 v spojení s § 28 ods. 4,5 zákona č. 328/2002 Z. z. striktno vymedzuje okruh osôb, t.j. jej účinky sa dotýkajú homogénne vymedzenej skupiny osôb, teda osôb majúcich porovnateľné postavenie ako v predmetnej veci žalobca s tým, že základným odlišiteľným znakom od inej homogénnej skupiny je práve skončenie služobného pomeru profesionálneho vojaka pred nadobudnutím účinnosti zákona č. 377/2019 Z. z. Tiež nebolo preukázané (a žalobca ani nenamietal), že by správne orgány rozhodujúce o priznaní náhrady za stratu na zárobku na služobnom plate rozhodovali vo veci žalobcu vzhľadom na jeho pohlavie, rasu, farbu pleti, jazyk, náboženstvo, politické alebo iné zmýšľanie, národnostný alebo sociálny pôvod, príslušnosť k národnostnej menšine, majetok, rod alebo iné postavenie odlišne, ako rozhodovali o žiadostiach iných žiadateľov, ktorí boli v identickej, respektíve porovnateľnej situácii (t.j. že by títo iní žiadatelia rovnako ukončili služobný pomer a v súlade s § 20 ods. 1 písm. a/ bod tretí zákona č. 328/2002 Z. z. im bola priznaná náhrada za stratu na zárobku pred nadobudnutím účinnosti zákona č. 377/2019 Z. z. a na rozdiel od žalobcu im bolo priznané navýšenie spôsobom a zo základu, aký žiada žalobca v predmetnej veci). Takýmto spôsobom by sa postupovalo voči každému, kto by rovnako ako žalobca sa domáhal zvýšenia náhrady za stratu na služobnom plate z titulu nadobudnutia účinnosti zákona č. 377/2019 Z. z., a teda námietka žalobcu o diskriminácii nie je namieste.

44. Najvyšší správny súd rovnako vyhodnotil ako nedôvodnú námietku žalobcu smerujúcu k procesnému pochybeniu správnych orgánov, ktoré podľa žalobcu nedostatočne zistili skutočný stav veci, teda dôkladne nerešpektovali zásadu materiálnej pravdy primárne plynúcu z § 32 ods. 1 Správneho poriadku jednak z dôvodu, že žalobca výslovne namietal nesprávne právne posúdenie veci podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP a jednak z dôvodu, že najvyšší správny súd žiadne procesné pochybenie správneho orgánu nezistil. Prvostupňový správny orgán navyše listom z 24. augusta 2020 poučil žalobcu o aplikovaní na danú vec relevantnej právnej úpravy a zároveň dal žalobcovi možnosť v súlade s § 33 ods. 2 Správneho poriadku vyjadriť sa k podkladom pre rozhodnutie, k spôsobu ich zistenia, prípadne navrhnúť doplnenie dôkazov; rovnako žalobcu poučil o práve nazrieť do spisového materiálu s možnosťou vyhotovenia výpisov, odpisov a kópií. Správne orgány si zabezpečili všetky relevantné podklady pre následné vydanie rozhodnutia.

45. Krajský súd v odôvodnení rozhodnutia jasne a zrozumiteľne dal odpoveď na všetky kľúčové právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s prejednávanou vecou. Zároveň platí, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania (I. ÚS 241/07). Rovnako Európsky súd pre ľudské práva pripomenul, že súdne rozhodnutia musia v dostatočnej miere uvádzať dôvody, na ktorých sa zakladajú (García Ruiz proti Španielsku z 21. januára 1999). Judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva teda nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Georiadis proti Grécku z 29. mája 1997, Higgins proti Francúzsku z 19. februára 1998).

46. Z vyššie uvedených dôvodov najvyšší správny súd vyhodnotil rozsudok krajského súdu ako vecne správny, preto kasačnú sťažnosť žalobcu ako nedôvodnú postupom podľa § 461 SSP zamietol.

47. O náhrade trov kasačného konania rozhodol najvyšší správny súd tak, že žalobcovi, ktorý v tomto konaní úspech nemal, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP) a žalovanému ich nepriznal, keďže nebola splnená podmienka výnimočnosti (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 168 veta druhá SSP).

48. Toto rozhodnutie prijal najvyšší správny súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.